

Meget at fortælle fra Nepal

J.V.
14-10-93

Anne Skovsby Toft, Askov, har masser at berette om i rejsebrev fra »Verdens tag« – om et broget folkefærd, flere religioner og en storslået, bjergrig natur.

Klokken er 19.30, og mørket er allerede faldet på her under de sydlige himmelstrøg.

Kathmandu er dog langt fra faldet til ro. Der lyder stadig bilhorn og hundeglam fra nogle af de mange hjemløse hunde i byen, fortæller Anne Skovsby Toft, Askov, i dette rejsebrev fra Nepal:

Der skramles også med gryder i gaden, hvor jeg bor. Det er ikke usædvanligt, at maden bliver tilberedt ude på gaden eller i døråbningen.

Jeg har nu boet i dette fattige land i 14 dage, og jeg er ved at have dannet mig et indtryk af landet og dets indbyggere.

Nepaleserne er et smilende, hjælpsomt og i mange til-

fælde utroligt hårdtarbejdende folkefærd. De fleste varer, brænde, græs, skabe, æg, og hvad man ellers kunne forestille sig, bliver båret ved hjælp af en panderem. En lille sej nepalesermand kan snildt bære en dobbeltseng i sin panderem.

Folket her er af meget blandet herkomst. I nord – nær grænsen til Tibet – bor sherpaerne, som er af mongolsk/tibetansk afstamning.

Midt i landet bor newarerne, som er det oprindelige folkeslag i Kathmandudalen.

I syd bor folk af indisk afstamning. Det er fantastisk, at der i et land, der kun er mellem 90 og 250 kilometer bredt, stadig er plads til denne forskellighed.

Utrolig spændende

Kathmandu er en utrolig spændende by. Der er tempel på et hvert gadehjørne, og disse er ikke kun forbeholdt én religion.

Her er hinduisme og buddhisme nærmest smeltet sammen, og man er fælles om mange helligdomme. Her

Anne Skovsby Toft fra Askov har sendt sit første rejsebrev hjem fra Nepals hovedstad Kathmandu.

(Foto: Ludvig Dittmann)

kunne verden lære noget om fred og fordragelighed!

Cykel-masker

Men samtidig er Kathmandu en utroligt beskidt og larmende by.

På grund af den rivende udvikling man har gennemgået, siden landet blev åbnet, er der nu uforholdsvis mange biler, der i de fleste tilfælde har set bedre dage. Disse biler er skyld i en massiv forurening

af den mange hundrede år gamle by.

Det er så slemt, at cyklister kører med maske for ansigtet.

I byens gader og stræder bliver man tilbudt et bredt udvalg af frugt og grønt. Folk fra de omkringliggende landsbyer bringer hver dag friske varer ind til byen. Dem sælger de så på gaden mellem fritgående høns, geder, grise og køer. Ved enhver handel forventes det, at man »prut-

ter« om prisen.

I de gamle dele af byen ser man en utrolig mangfoldighed af træskærerarbejder, ligesom enhver kvinde viser sin økonomiske status med sine smykker. Nepalesere er fantastiske håndværkere.

Højdepunkter

Uden om hovedstaden rejser sig højdedrag på 2500–3000 meters højde hele vejen rundt.

Højdedragene er ikke sneklædte, da landet ligger for langt mod syd. De hvide bjerge kan man kun se fra byen, når skyerne letter. Det er de ikke endnu, da monsontiden ikke er helt forbi.

Går man derimod op på et af højdedragene mod nord, har man udsigt til flere hundrede kilometer af sneklædte bjerge.

Solopgang over en sneklædt bjergtop er noget helt specielt!